

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR

1802

Budapest, VIII., Múzeum körút 14.

RMK I. 570/b

(Töredék: K-iv csonkán.)

Leírását ld. MKSz 1964. 354.

(Az ezzel együtt kiáztatott töredékek közül az egyik ugyancsak az OSzK-ban van, RMK I. 570/a jelzeten.)

Leírás: V. 399-19/1965.

Az RMK I. 600b-re vonatkozó.

HIVATALBÓL
DIJÁTALÁNYOZVA!

RMK I. 570/b Kalendárium az 1632. esztendőre. [Lőcse]: [Brewer], [1631]

Mond meg Satyre hogy ha tudod nékem, Mint szabadult meg Leucippé jegyese, Kinek testét temették el velem, Satyrus monda meg érted bővebben.

Idővel azt Leucippé meg becélli, Mostan szükség válast irnod ő néki, Az leányt kel azzal meg vigasztalni, Mert én ezen meg esküttem ő néki.

Hogy az feleségedet erő-éakból, Vötted te el s-nem szabad akaratból, Mondám Satyre tudatlanságodból, Elvesztetted hirtelen tanácsodból.

Mert meg mérek bátron azon eskünnöm, Hogy ez feleségemet nem ismérem, Eppen fekütt minden éjyel mellettem, Nem hitetted el én mondám velem.

Tudom minden éjyel fekszik melled, Nehezen lehetne azt meg tűrhetned, Hogy fővának nem kellene engedned, Az mely igen nagy kedvel kívánt téged.

De ez mind had-járjon ezt mond meg nékem, Leucippének mit írjak taníts meg engem, Mert ez Vy hiren én úgy meg iyedtem, Hogy magam sem tudó mit cselekedgē.

Nálamnál bölcsébb vagy Satyrus monda, Mit írj az felelem azt meg mutattya, Segítséggel lében s-módot ádd abba, Így lön azért az én levelem írva;

Clitophon ad Leucippem.

ROM KÖSZÖNETEM Leucippemnek,

Róma, 1888. évi augusztus 1. napján. Kirántar.

Ez az Lakódalom jó volna is hasonlatosbnak, Mint az ki De koporsóját még-is meg csé

Láttam gyakran én üres kő ily sűz házasságokat, Mi mer hasznor, Minden jó örömtől m

Ezen Mellita más dologot e indultunk vala, Nagy jó felü nelaus az partra kesért vala.

Eöszve ölelközvén ott el bu kívánván el válánk, Vélle iger lünk, s-mi-is töle el maradtánk

Clyvias vélünk Ephesuml sék meg vissza mene, Csak á Nagy bucsu véve hazájában m

Eltve hogy lön ágyunk az ni mentünk vala, Bársonyos láttal azt bévonatta vala.

Környülem úgy hizelkeo mölcsére onból vala, Vége va la, Kivel Leucippédnek tarto

Nékem mind ez időre ha lyünk házasságunkkal, Mor zunknál, Az tengert ne bánt

Nem kel hinnünk igen az már leni külömbözőknek, M hogy égek, Kit örömeft meg

Ha ez langnak oly term

az mi napunk, Mellyen kérek
lárcunkban ő néki kedvesked-
ni szerelmünk.

Öltés engem, Méltó fogadáso-
g holt Leucippémet el nem fe-
gban nem lesz menésem.

dva vagyon nálunk, Azért az
Tessének anyéka itt jár után-
ölle hallunk.

lt ember lelke, El nem nyug-
nam ha begény Leucippé meg
a ölelkezve.

odgya itt nincsen, Hogy Ve-
en, Tudod hogy akkor lenni
helyen s. ugy lehetünk örömbé.

ophonom, Te nekem bóla bbs
n ugy tetzik nagy bizonyoson,
othon.

zni Venusnak, Mint itt kit ir-
zaiságunk gyümöleset adgyuk
nie bódogoknak.

rt jelentnek, Minden öltöze-
erlatos agyak örvendeztetnek,
tetnek.

áknak serege, Közünk vagyon
en nyajalságunknak is öröme,
k kedye.

ságban látam, Öltés meg ezt

Mit jegyez ez Leucippé feltámadt-é, Satyrus mond-
gyalátod ez levélbe, Ez az kit láttál az Majoros kertben,
Az ki nem tudná most meg nem ismerné.

Hajat mind el nyírták rongyos ruhaja, Igen meg válto-
zotabrázattyába, Mondám jernézzük meg már valóság-
ban, Ne maradgyon az hivem gyanóságban.

Satyrus monda azt el távoztassad, Hogy ez dologot
senkinek meg ne mondgyad, Minnyájúokat el ne veséss
meg ójád, Míg el bókésünknek nem lárttyuk módgyat.

Látod ezt az Ábonyt itt Ephesumba, Mindennél feb
gazdagbais ez városban, Téged igen beret gerjed magába,
Mi idegenek vagyunk ez országban.

Mondám bizony én el nem titkolhatom, Nem ben-
vedheti el nagy vigasságom, Levelében panasbol rám jól
látom, Vyjobban az levelet én ott olvasom.

Hogy pedig én az levelet olvasnám, Vgy tetzek mint
ha az Leucippét látnám, En-is mindgyárt magamban ez
for mondám, Melian panaslab édes Leucippémreám.

Az vizek, Mert én értem fok nyavalyákot tünél, Mind én vol-
tam oka kiket benvedtel, Egyebek felet hiven-is beretel,

Minden berencsémben végig követél,
Minden Leveléből hogy azt olvasom vala, Ahok Sothené s re pa-
nasbol vala, En magamban meg keferertem vala, Mint ha
meg-is vemélek ugy tetzik vala.

Azt is leveléből hogy értem vala, Hogy meg házafod-
tam róla fedd vala, Fellyeffeggel el pirolodtam vala, Mint
ne egy vécékben eset, Telek vala.
Satyrushoz fordulék és

y fel innét, Mond meg nekem
vas lántzal így téged ki költeter,
m erkölcsöd.

őlgádtól verettem, Hogy go-
gettem, Ennékem Lascana az
k én nemzetem.

morult életemet, Mencs meg
et, Tart mig meg adhatom fi-
váltságú pénzemet.

e Vdvar bírád, Ennyin vót az
d, Neked azt meg adom bizon-
k örök rab leány őlgád.

áját-is le veté, Testemet mely
átam hogy begény ruháját le veté,
kéké.

látam vala, En magamban u-
a, Mert az haja nekem úgy tet-
béjéhez hasonló vala.

gen biztata, Hogy jó reméns-
öt meg menti és haza bocsátty-
pár ne adgya.

rt küldé hivatá, Addig a leány
tenes el jöven fel reket vala,
a.

ólga azt mondá, Alas
Bárro és hasonlatlan is
y meg vertek volna.

n minden hazugsag-
nélkül, Kiti te így
enül és jámborság-nélkül.

Amaz

Amaz rettegve Mellitának monda, Hogy ő néki Cali-
stenes adta, ő az Tolvajoktól vötte azt mondta, Szabad
leány s- neve volna Lascana.

Meg haraguvék Softenesre Mellita, Rólla tistit-is min-
nyarást levonata, Az leányt az ő őlgálóinak adá, Hogy
városban meg főrké ruházza.

Hogy Majorban dólga el végezé, Majorságát fántá-
sát el nézélé, Szekerében fel üle s-én-is mellé, Vacsorához
vendégit bé gyüteté.

Hogy őbünk Satyrus inteni kezdé, Hogy fel kellyek
fiettet tekintelve, Tetterém mint ha mennék fűkseg hely-
re, Egy levelet ada ott én kezemben.

Az levelet el vöm de nem olvasom, Felette meg ret-
tenteim mert jól látom, Hogy Leucippéírása csak csudá-
lom, Az levélben ez ígéket találom:

Clitophonti Domino meo Salutem.

E ő SZÖ NÖ K én Vramnak Clitophonnak, A-
ért irlak penig téged Vramnak, Hogy vagy hi-
tes tra én Abbonymnak, Ki engem meg vál-
ort magának.

Tt dod. sok nyomoruságomat, Erted kit fen-
Keserves ifonyu sok kinaimot, Meg-
okot.

amat el hadtam, Véled mert én bu-
geren az haboktól boritattam, Az
ben is akadtam.

K 3

Azok-

Barfok, Mátyás: Zemplén, Csécsen, Kálloban, Húshágyó: Várados, Büzlöben, Kálloban, Bezeréden, Iszmaros, Várados, De-fen. Quadragesimafarsang: Késmárkon, Se-gefűvárat, Köhálomban.

14 Enoch mercede
15 d Leopoldus
16 e Othmar
17 f Hugo baylando